

kan spekulere i, om man svindler med EU- eller med nationale støtteordninger.

Flere ordførere, herunder Socialdemokratiets hr. Morten Bødskov og De Radikales hr. Simon Emil Ammitzbøll, har været inde på, at skal der være sikkerhed for, at denne lovgivning er kommet på plads, skal følgelovgivningen inden for andre ministres områder også være på plads. Det samme synspunkt blev faktisk gjort gældende, da vi behandlede lovforslaget forud for folketingsvalget, og jeg kan sige her til glædelig orientering, at skatteministeren har fremsat et lovforslag, som har tilknytning til det lovforslag, vi behandler her. Det hedder L 96, og det blev fremsat den 23. februar, så den følgelovgivning, vi drøftede dengang, kommer altså med Folketingets velvilje på plads, inden folketingsåret er slut.

Kl. 13.10

Et andet spørgsmål, som er blevet rejst her i dag, er fra hr. Morten Messerschmidt. Jeg tror, det går på en misforståelse af, hvad lovforslaget egentlig omhandler, for så vidt angår § 289 og § 289 a. Det lød lidt på Dansk Folkepartis ordfører, som om vi har en soft on crime-justitsminister, der lempet lovgivningen og laver lempeligere straffelovsbestemmelser, men det er ingenlunde tilfældet. Der er tale om en betydelig skærpelse af lovgivningen, og jeg vil godt gøre lidt ud af at forklare lovteknikken, fordi jeg tror, hr. Morten Messerschmidt har læst tingene på en lidt anden måde, end de egentlig skal forstås.

Lovteknikken er bygget sådan op, at i de meget milde tilfælde kan man få en straf på op til 1 år og 6 måneders fængsel, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Det er en meget sædvanlig praksis at sige, at der er en almindelig bestemmelse, der ikke har en særlig høj strafferamme, men det er faktisk sådan, at vi normalt rådgiver de andre ministerier ved at sige, at der er for det første en sådan bestemmelse, men der er for det andet en overliggende bestemmelse, som hæver strafferammen til det dobbelte, altså fra 4 til 8 år, og den opfanger alt.

Hvis man skulle følge hr. Morten Messerschmidts tankegang, ville der nærmest være tale om en lempelse, men vi forhøjer altså straffen til det dobbelte, fra 4 til 8 år, for de grovere overtrædelser. Dansk Folkeparti er meget velkommen til at stille spørgsmål om det mere lovtekniske under udvalgsbehandlingen, men jeg vil gerne understrege, at der altså er tale om en lovteknisk skærpelse og ikke en lempelse af reglerne. Det tror jeg må være ordene.

Jeg takker selvfølgelig for opbakningen og har også noteret mig, at der er andre elementer, som man gerne vil berøre under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret fra justitsministeren.

Det lovforslag fra justitsministeren, jeg står med her, gør, at man fremover vil have en strafferamme på 1 år og 6 måneder i § 289 a, men i min venstre hånd har jeg den gældende straffelov, som siger, at der er en strafferamme på 4 år. I § 289 lægges der så op til, at der skal ske en forhøjelse af strafferammen fra 4 til 8 år, men så kunne man vel godt fastholde de 4 år i § 289 a og alligevel forhøje strafferammen fra 4 til 8 år i § 289, som altså skal fange de særlig grove overtrædelser.

Det var det, jeg var inde på i min ordførertale, og jeg vil bare gerne høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at det er rigtigt, at strafferammen i § 289 a sænkes, hvilket egentlig ikke ville være nødvendigt, fordi man forhøjer den til det dobbelte i § 289.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, men det, der er problemet, er, at sådan kan man ikke stille det op.

Sagen er den, at i de meget, meget, meget små tilfælde vil straffen aldrig blive over 1 år og 6 måneder. Så vil det ikke give nogen mening at skrive 4 år, når man altid bevæger sig nede på måske mellem 6 og 8 måneder, og derfor fastholder vi 1 år og 6 måneder. Men for alt, der ligger over det, skal strafferammen ikke være 4 år, men 8 år, så der er altså tale om, at vi flytter de grove forbrydelser op i en endnu højere strafferamme med op til 8 års fængsel.

Jeg kan godt forstå hr. Morten Messerschmidts tankegang, men jeg forsøger altså at forklare, at lovteknikken er skruet sammen på denne måde, for at man kan fange flere, og der er flere, der bliver omfattet af den høje strafferamme. Det er derfor, vi har bygget det op på denne måde.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret.

Jeg er helt med på, at tanken er, at når man kommer længere opad i deliktansvaret, skal man også nærme sig § 289 og altså væk fra